



ROZPORZĄDZENIE  
MINISTRÓW TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ ORAZ SPRAW WEWNĘTRZNYCH I  
ADMINISTRACJI

z dnia 16 października 1997 r.

w sprawie przewozu drogowego materiałów niebezpiecznych.

Na podstawie art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 1992 r. Nr 11, poz. 41 i Nr 26, poz. 114 oraz z 1995 r. Nr 104, poz. 515) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przepisy rozporządzenia określają warunki przewozu drogowego materiałów niebezpiecznych po drogach publicznych oraz jednostki uprawnione do kontroli tego przewozu i użytych do niego pojazdów.

§ 2.

W przypadkach uzasadnionych względami obronności kraju lub koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego dopuszcza się odstępstwa od przepisów niniejszego rozporządzenia w stosunku do przewozów materiałów niebezpiecznych pojazdami będącymi w dyspozycji Sił Zbrojnych na warunkach i w trybie określonych odrębnymi przepisami.

§ 3.

1. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- A/ Umowa ADR - Umowę europejską dotyczącą międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzoną w Genewie dnia 30 września 1957 r. (Dz. U. z 1975 r. Nr 35 poz. 189 i 190), wraz ze zmianami obowiązującymi od daty ich wejścia w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej, podanymi do publicznej wiadomości we właściwy sposób;
- B/ załącznik A lub B - odpowiednio załącznik A do Umowy ADR "Przepisy dotyczące materiałów i przedmiotów niebezpiecznych" lub załącznik B do Umowy ADR "Przepisy dotyczące pojazdów i przewozu" według ich stanu prawnego na dzień 1 lipca 1997 r.;
- C/ materiały niebezpieczne (towary niebezpieczne) - materiały i przedmioty, których przewóz drogowy, na podstawie przepisów załączników A i B, jest zabroniony albo dozwolony na warunkach określonych w tych załącznikach;
- D/ klasa materiałów niebezpiecznych - grupę materiałów niebezpiecznych, wydzieloną na podstawie dominującego zagrożenia;
- E/ liczba marginesowa (Im.) - numer przepisu załącznika A lub B;
- F/ sztuka przesyłki - opakowanie transportowe wraz z zawartym w nim materiałem niebezpiecznym stanowiące odrębną część lub całość ładunku; określenie to nie obejmuje materiałów niebezpiecznych przewożonych luzem w pojazdach lub kontenerach oraz materiałów niebezpiecznych przewożonych w cysternach;
- G/ materiały inaczej nie określone (i.n.o.) - materiały niebezpieczne nie wymienione z nazwy w załączniku A, których właściwości odpowiadają wymienionym w tym załączniku nazwom grupowym.

2. Użyte w postanowieniach załączników A i B określenie "właściwa władza" w odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej oznacza Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej lub jednostkę przez niego upoważnioną, z zastrzeżeniem § 5.

3. Wyróżnia się następujące klasy materiałów niebezpiecznych:

klasa 1 - materiały i przedmioty wybuchowe,  
klasa 2 - gazy,  
klasa 3 - materiały ciekłe zapalne,  
klasa 4.1 - materiały stałe zapalne,  
klasa 4.2 - materiały samozapalne,  
klasa 4.3 - materiały wytwarzające w zetknięciu z wodą gazy zapalne,  
klasa 5.1 - materiały utleniające,  
klasa 5.2 - nadtlenki organiczne,  
klasa 6.1 - materiały trujące,  
klasa 6.2 - materiały zakaźne,  
klasa 7 - materiały promieniotwórcze,  
klasa 8 - materiały żrące,  
klasa 9 - różne materiały i przedmioty niebezpieczne.

#### § 4.

1. Do przewozu drogowego materiałów niebezpiecznych stosuje się postanowienia załączników A i B, z zastrzeżeniem § 6 i 8.

2. Dopuszcza się przewóz materiałów niebezpiecznych na warunkach określonych w specjalnych umowach dwustronnych lub wielostronnych, zawartych na podstawie postanowienia art. 4 ust. 3 Umowy ADR, jeżeli stroną tych umów jest Rzeczpospolita Polska.

#### § 5.

W zakresie szczegółowych czynności administracyjnych wskazanych w przepisach załączników A i B określenie "właściwa władza" oznacza odpowiednio:

1. Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki lub jednostkę przez niego upoważnioną - w sprawach warunków przewozu drogowego materiałów promieniotwórczych klasy 7;
2. Urząd Dozoru Technicznego - w sprawach warunków technicznych opakowań przeznaczonych do przewozu drogowego gazów klasy 2;
3. Główny Inspektorat Kolejowego Dozoru Technicznego - w sprawach warunków technicznych cystern przeznaczonych do przewozu drogowego materiałów niebezpiecznych oraz w sprawach wydawania świadectw dopuszczenia pojazdów do przewozu niektórych materiałów niebezpiecznych;
4. jednostkę upoważnioną przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji - w sprawach nadzoru nad czynnościami ładunkowymi i postojem pojazdów z materiałami niebezpiecznymi;
5. jednostkę upoważnioną przez Ministra Gospodarki - w sprawach badań, klasyfikacji oraz warunków dopuszczania do przewozu materiałów niebezpiecznych klas 1, 2, 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 8 i 9;
6. jednostkę upoważnioną przez Ministra Gospodarki - w sprawach warunków technicznych opakowań materiałów niebezpiecznych klas 1, 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 8 i 9.

#### § 6.

Do ruchu krajowego nie mają zastosowania postanowienia załączników A i B w zakresie używania języków innych niż język polski, z zastrzeżeniem § 9 ust. 2.

#### § 7.

1. Do przewozu materiałów niebezpiecznych mogą być użyte pojazdy samochodowe - z wyjątkiem motocykli - oraz ciągnięte przez nie przyczepy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Zespół pojazdów składający się z ciągnika rolniczego i przyczepy może być użyty do przewozu paliwa do silników Diesla, materiałów utleniających stosowanych jako nawozy sztuczne lub materiałów trujących stosowanych jako środki ochrony roślin, jeżeli materiały te przewożone są w sztukach przesyłki, w ilościach nie przekraczających odpowiednich limitów określonych pod l.m. 10 011 załącznika B.

#### § 8.

1. W przypadkach, o których mowa w przepisie l.m. 10 221(2) załącznika B, dopuszcza się do dnia 31 grudnia 2001 r. używanie do przewozu materiałów niebezpiecznych w ruchu krajowym pojazdów nie wyposażonych w zwalniacz.

2. W przypadkach, o których mowa w przepisie l.m. 10 261(2) załącznika B, dopuszcza się do dnia 31 grudnia 2001 r. używanie do przewozu materiałów niebezpiecznych w ruchu krajowym pojazdów nie wyposażonych w ogranicznik prędkości, jeżeli pojazdy te zostały zarejestrowane po raz pierwszy w okresie od dnia 1 stycznia 1988 r. do dnia 1 lipca 1995 r.

#### § 9.

1. W przypadku pojazdów, w stosunku do których na podstawie przepisów załącznika B wymagane jest "świadectwo dopuszczenia pojazdów do przewozu niektórych materiałów niebezpiecznych", potwierdzenia spełnienia przez pojazd odpowiednich wymagań technicznych dokonują stacje kontroli pojazdów, o których mowa w art. 66 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 1992 r. Nr 11, poz. 41 i Nr 26, poz. 114 oraz z 1995 r. Nr 104, poz. 515).

2. Świadectwo określone w ust. 1 wystawia jednostka, o której mowa w § 5 pkt 3, w językach polskim i angielskim, zgodnie z wzorem podanym w załączniku B.

3. W przypadku gdy pojazd nie jest wyposażony w wymagane urządzenia lub jedno z nich określone w § 8, świadectwo, o którym mowa w ust. 2, powinno zawierać informację o braku tych urządzeń lub tego urządzenia oraz uwagę następującej treści: "Pojazd dopuszczony do przewozu materiałów niebezpiecznych wyłącznie w ruchu krajowym".

#### § 10.

Przewóz materiałów inaczej nie określonych (i.n.o.) nadawanych do przewozu w kraju jest dozwolony po zaklasyfikowaniu ich jako materiały dopuszczone do przewozu przez:

1. jednostkę wymienioną w § 5 pkt 1 - w przypadku materiałów promieniotwórczych klasy 7,
2. jednostkę wymienioną w § 5 pkt 5 - w przypadku materiałów niebezpiecznych pozostałych klas.

#### § 11.

Przewóz na obszarze miast benzyn o numerze rozpoznawczym 1203 oraz skroplonych mieszanin węglowodorów gazowych o numerze rozpoznawczym 1965 w cysternach o pojemności powyżej 7000 litrów, dokonywany w celu zaopatrzenia stacji paliw, może odbywać się tylko w okresie i po drogach wyznaczonych przez właściwego wojewodę.

#### § 12.

1. Ustala się "Wykaz materiałów niebezpiecznych, których przewóz podlega zgłoszeniu do komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej", w brzmieniu określonym w załączniku do rozporządzenia.

2. Przewóz materiałów niebezpiecznych wymienionych w załączniku, o którym mowa w ust. 1, należy zgłosić do właściwego ze względu na miejsce rozpoczęcia przewozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej.

3. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 2, dokonuje:

A/ w terminie nie krótszym niż 5 dni przed rozpoczęciem przewozu, jeżeli przewóz rozpoczyna się w kraju: a) krajowy przewoźnik materiału niebezpiecznego, b) nadawca materiału niebezpiecznego, jeżeli przewóz jest wykonywany przez przewoźnika zagranicznego,